

Medlemmer klager over tidsskriftets faglige standard

Stigende utilfredshed med genbrug af artikler fra "Ugeskrift for Læger," men det er svært at få medlemmerne til at skrive de sygeplejefaglige artikler.

Tidsskrift for Sygepleje udkom i en kortere periode ekstraordinært som ugeblad, men vendte af økonomiske grunde hurtigt tilbage til månedlig udgivelse. 10 pct. af det sundhedsfaglige stof var afskrifter fra *Ugeskrift for Læger*, og lægerne førte også pennen tre

fjerdedele af de øvrige artikler, når vi ser bort fra de rene fagpolitiske indlæg. Tidsskriftet var i endnu højere grad end tidligere hvirvlet ind i fagpolitiske stridigheder. I 1943 iværksatte Dansk Sygeplejeråd blokade mod alle private sygeplejeforeninger, der ikke lønnede efter

Dansk Sygeplejeråds takster. Konflikten blev langvarig, men fire år senere kunne foreningen erklære sejren for vundet, idet Centralforeningen af Hjemmesygeplejevirksoheder nødtvunget indvilgede i at indgå overenskomster for hjemmesygeplejersker. Det var ikke alle sygeplejersker, der støttede en så militant "Konfrontationspolitik" midt under den tyske besættelse. Det fremgik bl.a. af denne artikel med overskriften "Samarbejdets glæder og vanskeligheder."

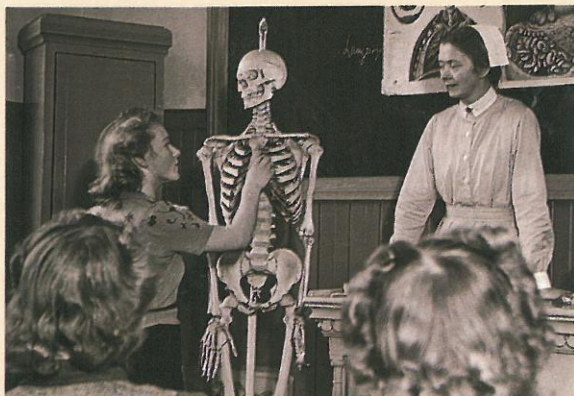

Foto: Dansk Sygeplejehistorisk Museum

Undervisning i anatomi på Sygeplejehøjskolen i Børkop, 1943-44.

Foto: Dansk Sygeplejehistorisk Museum

Danske sundhedsplejersker på arbejde blandt sydslesvigske mødre og børn i Dansk Sundhedstjenestes Børneplejestation, Flensborg, 1947-52.

Foto: Dansk Sygeplejehistorisk Museum

Hvide busser fra svensk Røde Kors ankommer med overlevende fra tyske koncentrationslejre til Blegdamskospitalet i København, 1945.

Foto: Dansk Sygeplejehistorisk Museum

Overlægerne Fjeldborg og Buchwalt, Vejle Sygehus, bliver myrdet som hævn for dansk sabotagehandling mod tyskerne, 1945.

Foto: Dansk Sygeplejehistorisk Museum/Nordisk Pressefoto

Stuegang på unavngivet gigthospital, 1947.

”Man kan sammenligne et Sygehus med et Ur, hvor de mest synlige Dele, Viserne, nok maa udlægges som Lægernes Arbejde, – den lille, hurtige Sekundviser repræsenterer vel nærmest de travlt beskæftigede Sygeplejersker, men bagved ligger hele det usynlige Værk, hvor det ene Hjul griber ind i det andet, hvor den usynlige Fjeder er Drivkraften for det hele.... For alle Afdelinger gælder det naturligvis, at der maa herske absolut Loyalitet overfor Overlægen.” [1943; 43: 516-7]

Indsenderen, der skrev ud fra ”mange Aars Erfaring,” lagde vægt på ”Kaldet” og ”Tonen” som afgørende aspekter ved sygeplejerskernes sundhedsfaglighed. Accepten af lægernes autoritative ledelse bestod uantastet. Ønsker om større faglig autonomi indgik ikke i de artikler om fremtidens sundhedsvæsen, som fagbladet lod offentliggøre. På den baggrund modtog redaktionen klager fra medlemmerne over tidsskriftets faglige standard:

”Vi kan ikke være bekendt, at vort tidsskrift er saa daarligt, hverken overfor de mennesker, der faar det tilsendt eller overfor os selv.”

Redaktionen svarede ved at sende bolden tilbage til medlemmerne. Vanskeligheden ”ligger ikke i at skaffe lægeligt Stof – det er min Skuffe fuld af,” men derimod at få medlemmerne selv til at bidrage, skrev redaktøren:

”Paa Baggrund af disse Overvejelser virker det lidt trist at studere Indholdsfortegnelsen for Aargang 1943, for hvor

er der dog faa Sygeplejersker, der skriver i Tidsskriftet. Dansk Sygeplejerraad har næsten 17.000 Medlemmer, og saa er der vel højst 20, der har følt sig foranlediget til at gribe Pennen og paa den Maade give deres Mening til Kende. Det er direkte nedslaaende, især naar man ved, at Sygeplejerskerne fortrinsvis læser deres Kollegers Indlæg. Hvorfor er Sygeplejerskerne saa lidt skrivende? Er det et Mindreværdskompleks, eller er det bare det, at de ikke er vant til at udtrykke sig skriftligt?” [1944; 44: 2]

Det affødte nye læserreaktioner, der kritiserede traditionen med de mange reproduktioner fra Ugeskrift for Læger: ”Var det ikke en Idé, at de Sygeplejersker, der har hjulpet med ved Undersøgelser og Behandlinger, i disse af Lægerne offentliggjorte tilfælde, beskrev hvorledes den sygeplejemæssige Behandling var?” spurgte en indsender: ”Jeg synes ikke, vort Tidsskrift er daarligt, men jeg synes, det er konservativt og tørt – saa tørt, at det ikke giver noget sandt Udtryk for et saa levende og alsidigt Fag som Sygeplejen. Jeg synes heller ikke, at det, vi mangler, er flere Lægartikler. Tværtimod finder jeg, at vi er stopfodrede med Lægartikler og -Foredrag. Se blot Programmerne for de forskellige Amtskredsmøder, alle Talerne er Læger, en sjælden Gang en Præst eller Højskoleforstander og næsten aldrig en Sygeplejerske. Det er urimeligt, for jeg tror ikke, Sygeplejerskerne mangler hverken Evne eller Vilje.” [1944; 44: 144]

Kun, hvis man har plejet den sygel

En Kendelse for, i hvilket Omfang Hjemmesygeplejersken har Pligt til at ordne Lig.

Ude over Landet, i Hjemmesygeplejerskens Distrikter, sker det ofte ved et pludseligt Dødsfald eller ved begaet Selvmord, at en forsvundet, chokeret Familie staar raadløs, ude af Stand til at tage Initiativ til at ordne Liget. Mange Steder er det saa næsten blevet Kostume i sigt og Tilvænde at hente Sygeplejersken og lade hende gøre det. Det er svært for Sygeplejersken tilsvarende hertil at afvise en manden Henvendelse, naar paa den anden Side man det jo synes at være en mærkelig Opfattelse af en Sygeplejerskes Opgave at sende Hød eller hende, hver Gang et Lig skal ordnes, ja, ofte h. – Dog – af den stedlige Læge. Fra flere Hjemmesygeplejerskes efterhaanden medbragt Kr.

Fig. 10. efterkom, som skal lægges stramt.

Fig. 11. Oringeplejerske, som ligbrude skal lægges stramt.

Cotton-Cont.	
Vand- og Vindtæt	68.-
Sportscostume.	75.-
Impregneret Frakke.	98.-
med Hætte	

Paa disse Priser gives **20% Rabat** til alle Sygeplejersker.

TILSKERERNE A/S

– direkte Salg fra Fabrikant til Forbruger.

Raadhuspladsen 75.